

Det er jo sådan, at ordføreren nævnte, at FN vedtog en resolution om Irak her forleden dag, en resolution, der jo opfordrer til, at FN's medlemslande bidrager til en stabilisering af Irak og også sikkerhedsmæssig stabilisering af Irak. Jeg vil bare høre: Når man nu lægger vægt på den samling, der er kommet omkring Irakindsatsen, med et enigt Sikkerhedsråd bag den her resolution her, som opfordrer til bl.a. stabilisering også sikkerhedsmæssigt og dermed også militært, politimæssigt osv., vil man så nu i Det Radikale Venstre ændre opfattelse og støtte det danske bidrag til en stabilisering i Irak?

Det vil jo være en logisk konsekvens af den holdning og det, der blev fremhævet her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Til hr. Holger K. Niensens spørgsmål om, hvorfor vi mener, at Sikkerhedsrådet, der jo var stærkt opdelt, ikke kom frem til en solid konklusion, og hvorfor det var begge parter, der tog fejl: Det er vores opfattelse, at Tyskland ganske enkelt for hurtigt indtog en meget stejl holdning, altså at dialogens muligheder ikke var udtømt. Man burde have brugt mere tid i Sikkerhedsrådet på at drøfte de her spørgsmål. Og det, at Frankrig på den ene side og Tyskland på den anden side indtog så stejle holdninger, gjorde jo, at det meget hurtigt blev meget vanskeligt overhovedet at komme frem til en fornuftig konklusion.

Angående hr. Jeppe Kofods spørgsmål vedrørende den nye FN-resolution så forstår jeg godt, at Socialdemokratiet nu har brug for så hurtigt som muligt at få legitimeret sin ellers meget ulogiske holdning til deltagelse i en militær operation i Irak, også efter at krigen er slut.

Men det er ikke vores opfattelse, at resolutionen løser noget problem, heller ikke for Socialdemokratiet. Vi mener ikke, at den pågældende resolution lægger op til muligheden for et militært bidrag. Der er vi helt på linje med Norge.

Kl. 16.40

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det svar kan jeg altså slet ikke forstå. Det var da USA, der ikke ville diskutere det. Tyskland og Frankrig ønskede jo at fortsætte diskussionen. Det var jo det, som var hele problemet, da man startede krigen, at man fra flertallets side i Sik-

kerhedsrådet, herunder Tyskland og Frankrig, ønskede, at våbeninspektørerne skulle fortsætte. Man ville give mere tid, man ville fortsætte mulighederne for at få en anden løsning end krigens mulighed.

Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man skal bebrejde Tyskland og Frankrig det. Det var da USA, der forcerede i den situation, og ikke Tyskland og Frankrig, der gjorde det.

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Tak for svaret. Men jeg er nødt til at understrege, at der jo i den resolution, hvis man læser den grundigt, rent faktisk er opfordring til FN's medlemslande til at bidrage til en stabilisering af Irak.

Må jeg forstå svaret således, at hvis f.eks. Norge vælger at gå med i en stabiliseringsindsats i Irak, så er Det Radikale Venstre også parat til at bakke op bag den danske indsats? Det var vel det, der blev sagt her fra talerstolen med henvisning til Norge.

Så hvis det, der blev sagt, står til troende, må vi altså gå ud fra, at Det Radikale Venstre vil støtte det danske stabiliseringsbidrag, hvis f.eks. Norge også går med. Det skal jeg bare have bekræftet.

(Kort bemærkning).

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Nu forstår jeg ikke, at jeg skal belære en hærdet udenrigspolitisk ordfører om, at der er forskel på en stabiliseringsstyrke og et militært bidrag.

Man kan sagtens bidrage til stabilisering af et land uden at bidrage med militær. Det, Norge vil gøre, er jo at sende ingeniører. Og der er vi helt på linje med Norge. Vi bidrager også gerne til den civile opbygning af Irak og hjælper Irak i det omfang, det er muligt at gøre uden noget militært bidrag. Og som sagt mener vi ikke, at den nye FN-resolution på nogen måde tillader eller lægger op til, at FN-landene skal deltage med et militært bidrag.

Vedrørende hr. Holger K. Niensens spørgsmål tror jeg egentlig, at Det Radikale Venstre og SF på det her ene punkt er fuldstændig enige om, at landene, som deltager i Sikkerhedsrådet, ikke levede op til de forventninger, som et internationalt samfund kan have til dem, nemlig om længst muligt at sørge for at holde dialogen gående, sådan at man når frem til et forslag og en resolution, alle er enige om.